

இருத்தலின் ஒருமை

உன் கோபம் எனக்கும்
என் நம்பிக்கை உனக்கும்
எமது போராட்டம் ஒன்றானது
ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும்
அண்டம் அதிர!

கலாசார மையம்

நானும் நாவாசும். - நானும் அநுராவும். நாவாசும் அநுராவும்.

சிகரட் ஒன்றை மாறிமாறிப் புகைத்துக் கொண்டிருந்தோம். நவாஸ் கடைசி 'தம்' தா என்றேன் அவன் கையை தட்டினான். மின்சாரம் தன் ஒளியை நிறுத்தியது. இன்றைக்குத்தான் பிறைகண்டது நாளைக்கு நோன்பு. போன முறையும் இப்படித்தான் மின்சாரத்தை நிறுத்தினார்கள் 'இவர்கள் இப்படித்தான்' ஏன்பா பணம்பழம் விழ காகத்தை திட்டறியள். ஏதாவது பழுதுபார்ப்பார்கள். அதுக்கு ஏன் அவங்களை திட்டறியள். 'ஏன் நோன்புக்குத்தான் பழுது பாக்க வேண்டுமே. பாக்கிஸ்தான் வெல்லறது என்றால் உடனே POver cut அதுதான் எங்கடை பிரச்சினையும் தீர்ப்பாடில்லை.

நான் ஒரு தமிழ் குடிமகன். யானும் நாவாசும் சிகரட் புகைக்கும் போது சிங்கள குடிமக்களுக்கு எதிராக கதைப்பதே வழக்கம். இல்லாவிடின் நித்திரை வருவதில்லை. - உவங்களுக்கு பிலாக்காய் இருந்தால் காணும். புகைத்துக் கொண்டு அநுராவைச் சந்தித்தேன். அநுரா எனக்கு ஒரு வெற்றிலை தந்தான். பாக்குக்கு சண்டைபோட்டோம். அநுரா சொன்னான். சதாமுக்கு அடித்தது மெத்தச் சரி. அப்போதுதான் இவங்கள் திருந்துவார்கள். மச்சான் 'தம்மி மினிசுத்தெக்க இண்ட பா' (முஸ்லிங்களுடன் வாழ இயலாது) கழுத்தறுத்து போடுவான்கள். மாடுதின்னியள். முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராக கதைப்பதால் தான் எங்கள் நட்பு தொடர்ந்தது. நான் வீட்டை நோக்கி தள்ளப்பட்டேன் நீரினை அள்ளி முகத்திற்குத் தெளிக்க நீர்வளையங்களினூடே அநுராவும் நாவாசும் கதைப்பது தெரிந்தது. வெள்ளவத்தை பாதையு டு தேர் இழுக்கினம் எவ்வளவு வாகன நெரிசல் தெரியுமே. உதுக்குத்தானே அடிவேண்டினவங்கள் மச்சான். உவன் தெய்வேந்திரனை நம்பலாது. உவனுக்கு அவங்களோட ஏதாவது தொடர்பு இருக்குகம். ஒட்டிகட்டானை பிடிச்ச பிறகு வாய் அடங்கிப்போச்சது. உவங்களுக்கு பணம்பழம் தான்சரி. அநுரா நாவாசின் நட்புக்கு தமிழ் குடிமக்களுக்கெதிராக உணர்வு உரம் செலுத்தியது.

அன்று - ஒரு தமிழ்மகனும் ஒரு தமிழ்மகனும் சிங்களவர்கட்கு எதிராக கதைப்பது
- ஒரு சிங்களமகனும் ஒரு சிங்களமகனும் தமிழனுக்கு எதிராக கதைப்பது

இன்று - ஒரு முஸ்லிம்மகனும் ஒரு தமிழ்மகனும் சிங்களவருக்கு எதிராக கதைப்பதும்
- ஒரு முஸ்லிம்மகனும் ஒரு சிங்களமகனும் தமிழருக்கு எதிராக கதைப்பதும்
- ஒரு தமிழ்மகனும் ஒரு சிங்களமகனும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக கதைப்பதும்

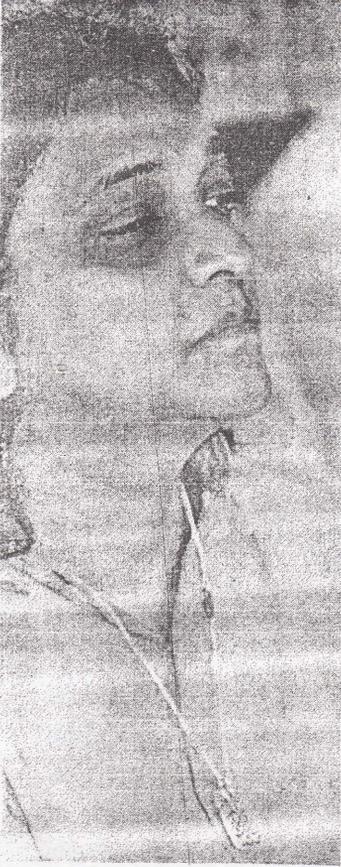
அகவே - ஆகவே - இகவே

எந்தப் பொதியும் (அரசியல்) - எந்த தீர்வும் (இராணுவ) எந்த சாதகநிலையையும் கொண்டுவரமாட்டாது. எங்களுடைய மனங்களில் அடிப்படை மாற்றம் எப்போது? அப்போது

-வையாபுரி -

கலாசாரம் பரப்பாடு

மனித உரிமைப் போராளுக்கு ஐ. நா விருது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் மனித உரிமைகள் சாசனம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு 1998 டிசம்பர் 10ம் திகதியுடன் ஜம்பது ஆண்டுகள் பூர்த்தியடைகின்றன. இதையொட்டி உலகிலுள்ள மனித உரிமைகளுக்காக தீவிரமாகப் போராடிய சிறந்த செயற்பாட்டாளர்கள் ஐவருக்கு ஐ. நா செயலாளர் விருதுகள் வழங்கி கௌரவித்துள்ளார். இந்த ஐந்து தீவிர செயற்பாட்டாளர்களில் மூவர் பெண்கள். இவர்களுள் இலங்கையைச் சேர்ந்த சனிலா அபயசேகர என்ற பெண் தீவிர செயல்பாட்டாளருள் ஒருவர். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின் வல்லரசுகளால் ஐக்கிய நாடுகள் சபை அமைக்கப்பட்டது. இச்சபை அரசாங்கங்களையும், அரசுகளின் தலைவர்களையும் அவர்களின் செயல்பாடுகளையும் அங்கீகரித்து வந்துள்ளது. ஆனால் தற்பொழுது சீவில் உரிமைகளுக்காக அமைக்கப்பட்டு போராடிவருகின்ற இந்த வகையான ஸ்தாபனங்களின் முன்னணியில் நிற்கின்ற சனிலா போன்ற தீவிர செயற்பாட்டாளர்களை ஐ. நா சபை அங்கீகரித்து, அவர்களைக் கௌரவித்து விருதுகளை வழங்கியமை வரலாற்றில் முதல் தடவையாக நடைபெற்ற, சிறப்பு வாய்ந்த நிகழ்வாக இருக்கின்றது. ஐ. நா செயலாளரின் இச் செயல் உலகில் மனித உரிமைகளுக்காக போராடிவருகின்ற அடிமட்ட சீவில் ஸ்தாபனங்களை ஐ. நா முதல் முதலாக அங்கீகரித்து கௌரவித்ததை புலப்படுத்துகின்றது. சனிலா ஒரு பெண்நிலைவாதி. பெண்களின் விடுதலைக்காகவும் அவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்ற வன்முறைகளுக்கெதிராகவும், பெண்களின் மீது

நடைபெறுகின்ற பாலியல் வன்முறைகளுக்கெதிராகவும் முன்னணியில் நின்று போராடி வந்துள்ளார். இவர் நீண்டகாலமாக இடதுசாரி இயக்கத்தைச் சார்ந்தவராய் இருந்து வந்துள்ளார். அத்துடன் இனங்களுக்கிடையில் நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்கும் ஐக்கியத்துக்குமான இயக்கம், பெண்களும் வெகுஜன தொடர்புசாதன இயக்கம் போன்றவற்றில் முன்னணி உறுப்பினராக இருந்து போராடி வருகின்றார். அத்துடன் ஜனநாயகத்திற்கும் மனித உரிமைகளுக்குமான போராட்டத்தில் இவரது பங்கு அளப்பரியது. குறிப்பாக 1989ம் ஆண்டிலும் அதற்குப்பின்பும் இலங்கையில் நவீன நரகாசுரர்களான ஜே. ஆர், பிரேமதாஸ போன்றவர்களது பாசிச அட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற நரவேட்டையில் 60,000 சிங்கள மக்களும் இளைஞர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இக்காலகட்டத்தில் சனிலா 'இன்போம்' (INFORM) என்ற ஸ்தாபனத்தினூடாக இந்த கொடுமையான மனித உரிமை அத்துமீறல்களை இலங்கை மக்களுக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் தெரியப்படுத்தி, யு. என், பியினுடைய தார்மீக அட்சியின் முகத்திரையைக் கிழித்தெறிந்தார். இதனால் இவரது உயிருக்கே அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டு சிறிது காலம் வெளிநாட்டிற்குத் தப்பிச்சென்று வசிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். இலங்கையிலுள்ள தேசிய இனப்பிரச்சினை சும்பந்தமாகவும் தற்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொடிய யுத்தத்தினால் தமிழ் மக்களுக்கு அரசுபடைகளாலும், பொலீஸ் பிளினாலும் ஏற்படுகின்ற அச்சுறுத்தல்கள் மனித உரிமை மீறல்கள் ஆகியவற்றிற்குமெதிராக 'மேர்ஜ்', 'இன்போம்', 'பெண்களும் வெகுஜன சாதனங்களும்' போன்ற ஸ்தாபனங்களின் முன்னணியில் நின்று போராடி வருகின்றார். பெண் ஒருக்குமுறை, மனித உரிமை மீறல்கள், இனப்பிரச்சினை தற்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த கொடிய யுத்தம் ஆகியவை வெவ்வேறானவையல்ல. இவை ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றை ஒன்றிணைத்துப்பார்த்து, இவற்றை முற்றுமுழுதாக ஒழிப்பதற்கு செயற்பாட வேண்டுமென்ற உணர்வுடன் போராடி வருகின்றார் சனிலா.

இவருக்கு ஐ. நா செயலாளரிடமிருந்து கிடைத்த கௌரவம் இலங்கையில் ஜனநாயகத்திற்கும், சிவில் உரிமைகளுக்கும், மனித உரிமைகளுக்குமாகப் போராடுகின்ற அடிமட்ட சிவில் ஸ்தாபனங்களுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமும் கௌரவமுமாகும். இது இலங்கை மக்களுக்குக் கிடைத்த கௌரவமாகும் அப்படியிருந்தும் ஐ. நா செயலாளரினால் சனிலாவிற்கு விருது வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்ட நிகழ்வு இலங்கையின் 'தேசிய தமிழ் தினசரி' பத்திரிகைகளின் கண்களுக்குப் படவில்லை! இது பற்றி ஒரு சிறு செய்தியைக் கூட இவை ஏன் வெளியிடவில்லை? இப்படிப்பட்ட செய்திகள் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்ற எண்ணம் போலும், இந்த தேசிய தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு, எது, எப்படியிருப்பினும் சூரியனை உள்ளங்கையினால் மறைத்துவிட முடியுமா?

விபவி நிகழ்ச்சி

ஜனவரி
09 சனி

மாதாந்த சினிமா
'கருத்தம்மா' நெறியாளர் - பாரதிராஜா.

3. 30 பிய
WERC

23 சனி

மலையக மக்கள் பண்பாடு
தலைமை - சோ. சந்திரசேகரன்
உரைஞர்கள் - தெளிவத்தை ஜோசப்
- சாரல் நாடான்

3. 30 பிய
WERC

முன்னேறவது என்றால்?

உலகின் தலைசிறந்த நாவலாசிரியர்களில் ஒருவர் எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே.
இத்தகைய பெருமைக்க நாவலாசிரியரை இளம் எழுத்தாளர் ஒருவர் ஒருநாள்
சந்தித்தார்.

'ஐயா நான் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களுையே பின்பற்றி இலக்கியம் படைக்க
விரும்புகிறேன்' என்று கூறினான்.

எர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் முகம் அப்போது லேசாக மாறிப்போயிற்று.

'அதுதான் உன்னுடைய முடிவு என்றால் நீ வாழ்க்கையில் ஒருபோதும் உருப்படவும்
மாட்டாய் முன்னேறவும் மாட்டாய்..... அவ்வளவு தான் விஷயம்.'

இளம் எழுத்தாளர் திடுக்கிட்டுப் போய்விட்டார். தடுமாற்றத்துடன் கேட்டார். 'ஐயா
நீங்கள் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?'

ஹெமிங்வே புன்னகை செய்தார். பின்னர் அன்பான குரலிலே சொன்னார். 'திறமையுள்ள
ஒருவனைப் பார்த்து வியப்படையலாம். அவனது திறமையை ஏற்றுக்கற்றுக்
கொள்ளலாம். ஆனால் அவன் பின்னே சென்று கற்றுக்கொள்வது தான் தவறானது.

அப்படியென்றால் கற்றுக் கொள்பவன் தனாக எல்லாற்றையும் முன்னே போகிறவனிடம்
பயின்ற கொண்டிருப்பனே தவிர அவனை முந்திக்கொண்டு முன்னேறிச்

செல்லமாட்டான். நப்பு என்பது மதிப்பு வைத்தல் என்பது சமமாக இருக்க வேண்டும்
அதிலே ஏற்றம் இறக்கமென்று ஏதமில்லை. எனவே நீ எப்போதும் தெளிவாகக்
கற்றுக்கொள். சுயேச்சையாகக் கற்றுக்கொள். குழப்பமில்லாமல் கற்றுக்கொள்.'

இளம் எழுத்தாளர் தலையை அசைத்தார்.

சிவசேகரமும் சொல்லமறந்தவையும்.

-பயனிலையாள்-

விபவியின் பரிசளிப்பு விழாவில் பேராசிரியர் சிவசேகரத்தின் உரையின் இரத்தினச் சுருக்கங்கள் இதோ :-

சிவ : இலங்கையிலே இரண்டு வகையான இலக்கிய போக்குகள்

- 1) முழு இலங்கையை மத்தியமாக வைத்து படைக்கும் போக்கு
- 2) வடகிழக்கினை மட்டும் ஒருபகுதியாக கருதி வரும் இலக்கிய போக்கு

பயனி (கேள்வி) - இந்த இரண்டு போக்குக்கும் அப்பாற்பட்டு (Protest Literature) எதிர்ப்பு இலக்கியம் படைக்கும் அல்லது (The Literature Which Questions The Existing System) கேள்வி கேட்கும் இலக்கியப் படைப்புகள் அல்லது மனோவியல் இலக்கிய படைப்புகள் (Psychological Literature) முழு இலங்கையோ அல்லது வடகிழக்கு அல்லாத பகுதியோ இவர்களுக்கு பொருட்பல்ல? இந்த இலக்கியப் படைப்புகளை இனம் காணத் தவறியது ஏன்?

சிவ : வட-கிழக்கில் வாழ்வோர் தமது படைப்புகளில் அன்றாட வாழ்வுக்கான நியதிகளை பிரதிபலிக்கும் போது அவை விடுதலை இயக்கம் சார்பானதாக கருதக்கூடாது.

பய - வட-கிழக்கிலோ அதற்கு அப்பால் வாழும் எல்லைக்கிராம சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் வாழ் நிலைகளை இலக்கியம் வெளியிடும் போது அவை விடுதலை இயக்க கோட்பாடுகளை தாண்டும் போது அவற்றை மட்டும் அரசாங்க சார்பானதாக முத்திரை குத்தலாமா?

சிவ : போர் சூழலிலிருந்து வரும் படைப்புகளை விமர்சன ரீதியாக கலந்துரையாடி, போக்கை திருத்தவேண்டும்.

பய - விமர்சனங்கள், சிறுபான்மை கருத்துடையோரின் நாடிகளை போய் குத்தும்போது இந்த இலக்கிய படைப்பாளிகளை விமர்சனம் செய்து அவர்களின் போக்கை மாற்ற முடியுமா? விமர்சன போக்கின் அளவுகோல் எது? யார் தீர்மானிப்பது? விடைதேடுகிறேன் கேள்விகேட்கவும் பதில் சொல்லவும் விபவியின் குறிப்பேடு போதாது!

பரிமாற்றம்.

ரவிபந்து வித்யாபதி.

கலைக் குடும்பத்தில் பிறந்து, கலைச் சூழலிலேயே வளர்ந்தவர் திரு. ரவிபந்து வித்யாபதி. பிரபலமான சர்வதேச புகழ்பெற்ற சிங்கள நடனக் கலைஞர்களான திருவாளர்கள் சித்ரசேன வசந்தகுமார், பணிபாரத் ஆகியோர்களது வரிசையில் இளம் வாரிசாகத்திகழ்வவர் ரவி. இவர் 1959ல் பிறந்தவர். இவரது தந்தை சோமபந்து வித்யாபதி பிரபலமான நர்த்தகரும், ஓவியரும் அரங்க அமைப்பாளருமாவார். இவர் சாந்தினிகேதனில் கலை பயின்றவர். தாயாரும் ஒரு பிரபல கண்டிய நர்த்தகி. இவர் புகழ்பெற்ற கண்டிய நர்த்தகரான அல்கம் கிரிதண்தவின் புதல்வி. ரவி இந்த கலைச்சூழலிலே வளர்ந்தவர். இச் சூழல் இவரது நடனக்கலையை வளப்படுத்துவதற்கு அத்திவாரமாக இருந்தது.

ரவி 1972ல் தமது பதினமூன்றாவது வயதில், திரு சித்ரசேனவையும் அவரது பாரியார் வஜிராவையும் குருவாகக் கொண்டு தமது நடன பயிற்சியினை ஆரம்பித்தார். இவர் கண்டிய நடனத்தில் புலமைபெற்ற பின்னர் இந்தியாவிலுள்ள கேரளா மாநிலத்தில் கதகளி நடனம் பயிலச்சென்றார். கேரள கலாமண்டலம் என்ற கலாலயத்தில் புகழ்பெற்ற கதகளி நடனக்காரான ராமதாலை தனது குருவாக ஏற்று இரண்டு ஆண்டுகள் கதகளி நடனக் கலையைக் கற்றார்.

திரு சித்ர சேனவின் புகழ்வாய்ந்த 'கரதிய', 'நளதமயந்தி', 'சிவ நடனம்', 'கிங்கிணி கோலம்' ஆகிய இசை நடனங்களில் பிரதான பாத்திரங்களை ஏற்று பெரும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுள்ளார். தற்பொழுதும் சித்ர சேனவின் படைப்புக்களில் பங்கேற்றுவருகின்றார்.

1984ல் ரவியும் அவரது மனைவியும் சேர்ந்து 'ரவிபந்து சமந்தி நர்த்தன ஆயதனய' என்ற நடன கலாலயத்தை ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்றனர். இருவரும் சித்ர சேனவின் சிஸ்சியர்கள். 1984ம் ஆண்டிலேயே இரண்டு இசை நடனங்களை இவர் தயாரித்தார். ஆதாம் ஏவாள் கதையை அடிப்படையாகக்கொண்டு 'துங்வன்ன்' என்ற இசை

நடனத்தையும் சத்யவான் சாவித்திரி கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'சாவித்திரி' என்ற இடைநடனத்தையும் தயாரித்து மேடையேற்றினார். 1987 -1993 வரை சமயலே என்ற நடன மன்றத்தின் பணிப்பாளராகவிருந்தார். தற்பொழுது இவரிடம் சொந்த நடனக் குழு ஒன்று இருக்கின்றது. இன்றுவரை இவர் 12 இசை நடனங்களையும் மரபு நாட்டிய நடனங்களையும் உருவாக்கிமேடையேற்றியுள்ளார்.

ரவி அவர்கள் நடனத்துடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் தாள வாத்தியங்களிலும் அதாவது மேளம், தப்ளா, பக்ஹாவாச், உள்ளூர் மேளங்கள், பறை மேளங்கள் ஆகியவற்றிலும் ஆய்வுகளையும் பரிசோதனைகளையும் செய்து புலமை பெற்றுள்ளார். மேலும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலுள்ள பல்வேறு இசைப்பாணிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு புதிய இசைப்பாணியை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளார். 1987 நவம்பரில், வட இந்தியாவின் பிரபலமான 'தப்ளா' வித்துவான் ஸகீர் ஹீசெயின் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொழும்பில் ஒரு கச்சேரியை நடத்தியுள்ளதுடன் அவரது பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் வாசகி சண்முகம்பிள்ளை, சங்கீதா நமசிவாயம் ஆகிய தமிழ் நாத்தகிகளுடன் சேர்ந்து நடன நிகழ்சிகளை நடத்தி அவர்களுடன் தானும் இணைந்து நடனம் புரிந்துள்ளார். 1986ல் கனடாவில் நடந்த 'எக்ஸ்போ' கண்காட்சியின் போது வாசகி சண்முகம்பிள்ளையுடன் சேர்ந்து நடனம் புரிந்துள்ளார்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலுள்ள இசை நடன கலைகளைச் சங்கமிக்கச் செய்து ஒரு புதிய வகையான கலைப்பாணியை நடனத்தில் உருவாக்கும் முயற்சியில் பரிசோதனைகளை நடத்திவருகின்றார். அதேவேளை, மேற்கத்திய காப்பியங்களின் கதைக்கருக்களை எடுத்து கீழைத்தேய இசைநாடகங்களையும் இசை நாட்டியங்களையும் உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். உதாரணமாக ரோமியோ யூலியட் கதையை இசை நாட்டியமயமாக்கியதுடன் பல கிரேக்க காவியங்களை கீழைத்தேச இசைநாடகங்களாக உருவாக்கியுள்ளார். அத்துடன் சமகால நிகழ்வுகளையும் புறக்கணிக்கவில்லை. யுத்தத்தின் கொடுமைகளையும் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களையும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகச் செல்லும் இலங்கைப் பெண்களது அவலங்களையும் கொண்டு இசை நடனங்களையும் நாட்டியங்களையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

சனநாடோடிக் கதையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ரவியின் 'தெவனவியசனய' (மூன்றாவது பேரழிவு) என்ற இசைநடனம் 1996ல் விபவியின் சுதந்திர இலக்கிய விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டு பெரும்பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது. சென்ற அரசாங்கத்தின் ஆட்சியில் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவிற்றகு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த (Impeachment) அரசியல் குற்றச்சாட்டு விசாரணையை மையமாகவைத்து ஒரு படைப்பை உருவாக்கியுள்ளார். மேலும் தற்போதய அரசியல் பின்னணியையும் அரசியல் அதிகாரத்துக்கான தாகத்தையும் மையமாகவைத்து 'மக் பெத்' என்றொரு இசைநாட்டியத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். விரையில் அது மேடையேற்றி இருக்கின்றது. 1997ல் 'For The Young Killed in Wars' யுத்தங்களில்

கொல்லப்பட்ட பிள்ளைகள் என்றொரு நாட்டிய நாடகத்தை உருவாக்கியுள்ளார். இப்படைப்பு யுத்தங்களினால் தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் படுகின்ற இன்னல்களையும் அவலங்களையும் உணர்வுகளையும் கருவாகக் கொண்டுள்ளது. இப்படைப்பின் இறுதிக் காட்சியில் ஒரு தாய் தனது இறந்த குழந்தையின் பிணத்தை தனது இரு கரங்களில் ஏந்திக் கொண்டு இந்தக் குழந்தையின் மரணத்திற்கு யார் பொறுப்பு? என்று ஓங்காரக் குரலில் கேட்போர் கூடத்திலுள்ளவர்களைப் பார்த்துக் கேட்பது அவர்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதுடன் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. 1996ல் அவரது கலைச்சேவைக்காக ஜப்பானின் 'புங்கா' விருது கிடைத்தது. 1984 - 1997 வரையிலான காலத்தில் எட்டு சிருஷ்டிகளை உருவாக்கியுள்ளார். அதே வேளை 1978ம் ஆண்டிலிருந்து ஜப்பானின் அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய பதினான்கிற்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு தமது கலைக்குழுவினருடன் சென்று நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி எமது நாட்டிற்கு புகழைத் தேடித்தந்துள்ளார் திரு ரவிபந்து வித்யாபதி.

மீண்டும்
மீண்டுமெழுந்தேன்

ஒரு இரவின்
கையசைவில்
குழிதோண்டிய புதைந்து

ஓட்டியிருக்கும் சிறு உயிரும்
சிறு துளியாய் தேய்ந்து
தாண்டிப்போனது

மீண்டும்
மீண்டெழுந்தேன்
ஒரு அணைப்புக்காகவல்ல

கேவலப்பட்டு கேவியழுதேன்
மீண்டும் கேவலப்பட்டு.....

- பாடினி -

‘பிறந்தது பிறந்தது பிறந்தது பிறக்கும்.
தோன்றின தோன்றின தோன்றின தோன்றும்.
பெருத்தன பெருத்தன பெருத்தன பெருக்கும்.
உணர்ந்தன உணர்ந்தன உணர்ந்தன உணரும்.’
புணர்ந்தது புணர்ந்தது புணர்ந்தது புணரும்.’
புணர்ந்தது புணர்ந்தது புணர்ந்தது புணரும்.’

சமாதானம் செய்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் கடவுளுடைய ராச்சியம் அவர்களுடையது. இதற்கான அர்த்தத்தை எனக்கு ஆறு வயது இருக்கும் நான் புரிந்து கொண்டேன். ஆயினும் அந்த நேரம் 83 கலவரம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அண்ணா சொன்னார். இந்த முறையும் எங்கடை வீட்டுக்கு அடிக்க மாட்டினம். வெரித்தாஸ் வானொலி அலறியது. ஒரு வாரமாக ஒரு கனவு கப்பலுடன் வந்தது. அக்காவும் அம்மாவும் வேலைக்கார சிறுமியுமாய் கதவைத்தட்டினார்கள். ஒருகிழமை அகதிமுகாமிற்குள் அப்பா வரமாட்டன் என்றுட்டார். வீடு கக்கு நூறாகியது.

முடிவுசெய்தேன் போர்தான் சமாதானத்தைத்தரும் என்று. வான், கத்தி, பொல்லு, அசிட் இவைதான் சமாதானத்தை பிறப்பிக்கும் என்று நான் சந்தோஷப்பட்டேன். கடவுளுடைய ராச்சியம் என்னுடையது என்று. ஏனெனில் சமாதானம் போர்என்று. ஆயின் வான்கத்தி, கல்லு, பொல்லு அசிட் மரணத்துயரைத் தான் ஏற்படுத்தியது. மரணத்தின் பின்பும் சமாதானம் அடைந்ததாக தெரியவில்லை. பேச்சில்லை பேசிப்பலனில்லை, பேசத்தயாரில்லை. முள்! முள்ளால்தான் எடு சொன்னதை செய் பலன்கிடைக்கும். ஆனாலும் சமாதானத்திற்கு பதில் துயர்தான். துயர்பாதையை அசைக்க முடியவில்லை. எனது நண்பரோடு துப்பாக்கி இல்லாதபோது கைகுலுக்கிக் கொண்டோம். எமது நண்பரோடு துப்பாக்கி இருந்தபோது துப்பாக்கியால் பேசிக்கொண்டோம். அதுவும் துயர நீரை குளக்கரை எங்கும் தெளித்தது.

சமாதானத்திற்காய் ஒரு புறாவைத்தன்னும் பறக்க விட்டதில்லை. பிறகு இந்தி போர்விமானம் என்னை அடையாளம் கண்டு இன்பமாகச் சிரித்தது.

சமாதானம் என்ற சொல் மீண்டும் போரையே நினைவுபடுத்தியது. விடுதலை வந்தால் சமாதானம். விடுதலைக்கான போர் இதுவும் என்னை சமாதானம் அடைய வைத்தது. ஆயினும் சமாதானப் புறா என்னை முத்தமிடவில்லை.

நினைவு இருக்கின்றது 90 களின் ஆரம்பத்தில் 'சந்திரிகா காப்பு, சந்திரிகா சேலை' என் தங்கை வாங்கிவந்தா. அப்போது சமாதானப் புறாக்களை கொண்டு ஒரு சமாதானத்திற்கும் நீதிக்குமான ஒரு கப்பல் வந்தது. நானும் ஏறிக்கொண்டேன். சமாதானம் எப்படி வந்தாலும் சரி. நீதி என்ற சொல்லை எடுத்துப் போறார் என்றனர் சிலர். கூட்டம் போட்டோம் பாடல், நாடகம் போட்டோம். சமாதானம் வந்தால் பெருமை கொண்டோம். சிலர் வடபகுதிக்கு புறாக்களை கொண்டுபோனார்கள். இன்னும் புறாக்களை கொண்டுபோவோம். அது அங்கு தேவை என்றார்கள். சிலர் வடபகுதியில் இனமாய் சாராயம் குடித்துக்கொண்டார்கள்.

சமாதானத்தின் எதிரி தென்பகுதியில் உள்ளது என்றார்கள். சமாதானத்திற்கும் நீதிக்குமான கப்பல் வியாபாரக்கப்பல் என்றார்கள். 'Salesrep' சமாதானம் விற்கிறார்கள் என்றார்கள். கோஷத்தால் சமாதானம் வராது அடிமட்டவேலை வேண்டும் என்றார்கள். ஒரு சமாதான ஹெலிகப்டர் கூட வந்தது. ஹெலியைக்கண்டு ஓடிய நான் அன்றுதான் தொடரும் பார்த்தேன். ஆனாலும் அனுமதிதரவில்லை. ஆனாலும் சமாதானத்தின் கழுகுகளை

வடபகுதியிலும் தென்பகுதியிலும் இனம்காண யாரும் தயாராக இருக்கவில்லை.

நான் சோதனைத்தானை வருடிக்கொண்ட நேரம். உடனடி பிரச்சனை தீர்வு இல்லை. யுத்தத்திற்கு தள்ளப்பட்டோம் என்றார்கள் ஒருசாரார்.

கையை நீட்டிய ஒவ்வொரு நேரமும் வெட்டினார்கள். அரசாங்கத்திற்கு 24 மணித்தியாலத்திற்குள் செய்ய்சொன்னால் முடியுமே. அது கொரில்லா இயக்கமெல்ல. சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேறு முறைதெரியும்.

திரும்பவும் புகைச்சலும் மரணமும் சதைகளும்.

சதைகளும் மரணமும் புகைச்சலும்.

சமாதான கப்பலிலிருந்து வந்தோர் ஒரு பக்கம் கத்திகளோடும் திறந்தவெளிகளிலும் சமாதான கப்பலிலிருந்து வந்தோர் மறுபக்கம் கத்திகளோடும் காடுகளிலும் சேர்ந்துகொண்டார்கள்.

நீதியுமில்லை. சமாதானமுமில்லை

சமாதானத்திற்கான போர்

விடுதலைக்கான போர். கோஷமெழுப்பினார்கள்.

என்னை தங்களிடம் சேரும்படி இருவரும் இழுத்தார்கள். எந்தளவு சமாதானத்தில் மூர்க்கம் கொண்டாரோ அவ்வளவு போரிலும் மூர்க்கம் கொண்டனர். இரண்டு கைகளும் இழுத்து முடமானேன்!! மூத்திரத்தை அடக்கி முக்காடுபோட்டேன். நான் என்னை தொலைத்தேன். எனக்கு இருவரும் சமாதானக் கழுக்குகளாக தெரிந்தார்கள் ஒரு சமாதான கப்பலும் வரவில்லை. சமாதான மெழுகுவர்த்திகள் மரண பெட்டிகளுக்கு வெளிச்சம் தந்தன. ஆனாலும் சமாதான ஊர்திகள் தெரிந்தன. சூப்பாக்கிகளால் தீர்வு இல்லை. வேறு வழிகளால் தீர்வு வேண்டும் என்றோர் மனதளவில் சொல்கிறார்களா! தந்திரோபாயமாக சொல்கிறார்களா! தெரியவில்லை.

சமாதானம் என்பது களைத்தவர்கள் தங்களை ஒரு ஓய்வுக்குட்படுத்தி மீண்டும் பலமாகும் தந்திரோபாயமாகத் தெரிந்தது.

நானும் மெலிந்த கைகளை சமாதான புறாக்களுக்காய் நீட்டினேன். ஆனாலும் கத்தி வேணும் என்ற கோஷம் என்னை மூளைச்சலவைக்கு தயார்படுத்தியது. நானும் வன்னிக்குச் சென்றதாக சொன்னார்கள் திரும்பவும் ஊருக்கு வந்ததாகச் சொன்னார்கள். சொல்லப்பட்டது. சமாதான கப்பலை தேடினேன். ஒரு கிறிஸ்தவ கப்பல் இருப்பதாக சொன்னார்கள் அடையாளம் காணமுடியவில்லை.

திரும்பவும் களைத்தார்கள். போரிலே!! சமாதானத்தில்தான் களைத்தேன். போர்வேண்டாம் என்றார்கள். எனக்கு போர் வேண்டும் என்று கோஷம் போடவேண்டும் போல்கத்தினேன். எங்களுக்காக போர் புரியவேண்டாம் என்றார்கள். யார் போரிட சொன்னது என்றார்கள். நான் எங்களுக்காக போர்புரியுங்கள் யான் அதிகாரம் தருகிறேன் என்றேன். இரு சாரரிடமும் போர் வெளியில் போரை நிறுத்துங்கள் என்றால் காடுகளில் கோஷமிட யாரும்மில்லை. காடுகளில் கோஷமிட்டோம். போர் வெளியில் கோஷமிட்டோம் போர் வெளியில் கோஷமிட்டோம்

தவறினர்.

காறித்துப்பினைன்! உருண்டேன் விழுந்தேன்.

மண்ணைக் கிளறினேன் சமாதான கப்பலே ஓடிவா!!

ஒன்றையும் காணவில்லை. துப்பாக்கி சன்னங்களும் கழுத்தறுக்கப்பட்ட புறாக்களும் மரணம் கொடியது!! அதிலும் தசையும் பிணமும் முகமிழந்த மரணங்கள்!!

விக்கிரமாதேவி பூங்காவில் இன்னொரு பெயருடன் சமாதானக் கப்பல் 'எல்லைக் கிராமவாசிகள் - வாழ்வதற்காய் ஒரு நாள்' என்று தங்கள் அழகைகளை கொட்டினார்கள். இரண்டு பக்கமும் எங்களை வைத்து போர் புரிகின்றது. இதைச் சொல்லத்தான் வந்தோம் என்றார்கள். கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டேன். கதை கதையாய் கதைத்தோம் விக்கிரமாதேவி பூங்கா முழுவதும் அழுதழுது முத்தமிட்டோம். கைகுலுக்கினோம். திரும்பவும் POSTER நாடகம் ஒன்று போடுவோம்.....

மீண்டும் திரும்பவும் அன்று சமாதானக் கப்பலிலிருந்து வந்த முகங்கள்!! விமர்சனம் செய்த முகங்கள். களையுருகிய முகங்கள். வாய், பொல்லு, நாடகங்கள், அறிக்கைகள், மெய்குவாத்திகள்.

யுத்தத்தில் ஈடுபடும் தரப்பினரின் உயிருக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க போர் என்ன?

மீண்டும் பிரச்சாரமா? இதயசுத்தியுடன் சமாதானமா!! இந்த சமாதானக் கப்பலாவது எந்த புயலினுள்ளும் வாழுமா!! இருபக்கமும் போர் முகங்களை தோலுரிக்குமா!! காலம் கடந்து சமாதானப் போரையும் விடுதலைக்கான போரையும் சமாதான புறாக்களின் சாப்பாக கேள்வி கேட்குமா? இருபக்கமும் உள்ள யுத்தத்திற்கான அமைப்பு முறைகளை கேள்வி கேட்குமா? என்ற வினாக்கள் எரிமலையாய் பூங்காவினுள் எழுந்தது. ஒன்றையும் நம்பமுடியவில்லை. யாரையும் இதயசுத்தியுடன் அணுகமுடியவில்லை.

ஒரு நாள் சமாதானத்திற்காய் சாவதற்கான ஒரு நாளை எதிர்பார்க்கிறேன்.

வாழ்வதற்காய் ஒரு நாளை எதிர்பார்க்கவில்லை. உங்களுக்கு துப்பாக்கி சத்தங்கள் சங்கீதமானாலும், கொலைகளில் ஒரு சித்திரம் தெரிந்தாலும் கொல்லப்படுவதில் ஒரு கலைத்துவம் தெரிந்தாலும் எனக்கு வேண்டியது சமாதானப் புறாக்கள். அவைகளின் சங்கீதநாதங்கள். சிறகசைப்பில் உருவான நர்தனங்கள். அவைகளின் காதல் மொழிகள். அவைகளின் அசைவுச் சித்திரங்கள். அவைகளில் அழகாய் தெரிந்தாலும் அவற்றிலும் ஒரு குருரம் தெரிகின்றது.

எனக்கு வேண்டியது

உங்களுக்கு வேண்டியது

ஒருவேளை ஒரு மனிதர் கூட இல்லாமல் இப்புவிமில் மரணித்தால் சமாதானம் வருமோ!! அதுதான் கல்லறைச் சமாதானமோ!!

-லவகுஷா-

மீறல்கள்

(சிறுகதைத் தொகுதி)

பதிப்புரையில், மலையாள இலக்கியத்தில் இவருக்கு அபரிமிதமான ஈடுபாடுண்டு. தகழி, வைக்கம் பஷீர், வர்க்கி, பொற்றோ காட், கோவிந்தன் நாயர் போன்றவர்களின் எழுத்துக்களில் தனி ஈடுபாடு காட்டி, அவர்களது படைப்புக்களைச் சுவைத்து மகிழ்வதில் தனிப்பிரியம் கொண்டவர்.

என்கிறார் : டொமினிக் ஜீவா

என்னுரையில், பரிமாணங்கள் பிரக்தியாதிகள். அணிந்து காட்டி, பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள, என்னிடம் எதுவுமே இல்லாத சாதாரணியன் நான். எனது பலமும், பலவீனமும், என் படைப்புக்களிலும் இருக்கும். நான் வேறு, படைப்புவேறு என்று என்னால் பிரகடனப்படுத்த இயலாத வரை.

விமர்சனங்கள், திறந்த மனதுடன் வரவேற்பவன் நான். எந்த முரண்பாடுகளிலும் கூட, ஒரு சிறந்த படைப்பாளி, அவனது படைப்புகள் குறித்து, எளிதில் திருப்தியடைந்து விட முடியாது. மலையாள இலக்கிய ஜாம்பவான் வைக்கம் பஷீர் சொன்னார் :

“என்னுடைய அனுபவங்களை எல்லாம் எழுத்தில் வடிக்க எனது ஆயுள் போதவில்லை!” என்று. மற்றுமொரு சிறந்த படைப்பாளி, வாசுதேவன் நாயர், “என் சிறந்த படைப்பை, இனிமேல் தான் எழுத வேண்டும்!”

என்கிறார் : முபஷீர்

யங்கையராய் பிறப்புறிகே.....

வெ. தவராஜா

(மேடை நாடகங்கள் நான்கு)

வேளியீடு : அனாமிகா

48. பெய்லி முதலாம் குறுக்குத் தெரு
மட்டக்களப்பு.

நாடக எழுத்துப் பிரதி என்பது ஒர் எழுத்துக் கூடுதான். நாடகம் நிகழ்த்திக் காட்டும் கலையானமைப்பினால், பிரதி மேடையிலேதான் முழு வீரமும் பெறுகிறது. பிரதியை விவாக்கியா னிய்ப்பனாவும், கலைஞராகவும் நெறியாளன் நவீன நாடகப் போக்கிற் காட்டி நருகிறான். ஒருவகையில் நாடக எழுத்தாளனைவிட நெறியாளன் பிரதானானவனாகி விடுகிறான். சமீபத்து நாடக வரலாற்றில் சிலகூறுக்குப் பின்னர் அறங்கு நெறியாளர் அறங்காக (Director's Theatre) வளர்ந்து வந்துள்ளது. என்கிறார் முன்னுரையில் சி. மெனன்குரு

முளையைக் கொஞ்சம்

கசக்கினால் என்ன?

படைப்புக்களை, சிலர் புரியாமல் எழுதுவதுதான் 'நவீன படைப்பு அல்லது அதிசிறந்த படைப்பு' என்று எண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள். என்ற குற்றச்சாட்டை உண்டு. இதில் ஒருபக்க நியாயம் உண்டு என்றாலும், எல்லாவற்றையும் இதற்குள் அடக்கிவிடமுடியுமா?

கணக்கு தந்து, விடைசொன்னால் தான் விளங்கும். என்ற பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் நாங்கள் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கான தீர்வையும் சொன்னால் தான் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியது எமது சமூகம். பிரச்சினையை மட்டும் அலசிவிட்டு விட்டுவிட்டால் புரியவில்லை, புரியவில்லை என்ற கூப்பாடு!

புள்ளி வைத்தால் கோலம் போடுவ தெல்லாம் எட்டளவில்தான் வாளேந்திய ஒருவன் மெடையில் நின்று முழங்குகிறான். அவன் கூறியவையும், நியாயபூர்வமானதாகத் தானிருக்கிறது. ஆனால் அளிக்கையின் நகர்வில் முதலாளியை எதிர்க்க திராணியற்றவனாக வாளை எறிந்துவிட்டு ஓடுகிறான். இதிலென்ன சொல்லவருகிறீர்கள்? என் அவன் முதலாளியைக் கண்டதும் எறிந்துவிட்டு ஓடுகிறான்? இதென்ன? இது விளங்கவில்லை. என்ற முடிவுக்கு இலகுவிலேயே வந்து விடுவார்கள். இதிலென்ன வேடிக்கையென்றால் கடந்துவந்த வாழ்க்கையின், போராட்ட நிதர்சனங்கள் தான். வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தூரம் பின்வாங்கினார்கள், போராட்டத்தில் எவ்வளவுவதை இழந்துபோனார்கள் என்பதெல்லாம் இவர்கள் நினைவுகளில் இல்லைப்போலும். ஒவ்வொருவருடைய அனுபவமும் வித்தியாசமானது, அவ்வாறே பார்வைக் கோணமும் வித்தியாசமாக இருக்கும். எனவே மேலே சொன்ன எனது அனுபவம் / பார்வை / விளக்கம் எல்லாவற்றையும் வித்தியாசப்படுத்தி அல்லது நிராகரித்து இன்னொருவருடைய அனுபவம் / பார்வை / விளக்கம் அமையலாம். குறும்பும் புத்தியோ அல்லது குறுகிய புத்தியோ உடனே, அப்ப எது சரி? அவனவன் அனுபவத்திற்கு அதுஅது சரி. இது கேத்திர கணிதமோ, சூத்திரமோ அல்ல. $5^2 = 25$ என்ற முடிவுக்கு வருவதற்கு.

இது படைப்பிலக்கியம், படைப்பாளியின் அனுபவம் பேசும், சமூக மாற்றத்தை விரும்பும் அக்கறையுள்ள ஒருவரின் அனுபவம் பார்வை, முடிவை நோக்கி அவரை இட்டுச்செல்லும். அவரின் முடிவு நோக்கிய நகர்விலோ, முடிவிலோ எமது

தலையினைப் போட்டுக் கொள்ள எந்த அதிகாரமும் இல்லை. இது படைப்பாளிகளுக்கும் தான். படைப்பாளி தன் முடிவினை திணிக்கின்ற போது அது படைப்பாளியின் அரசியலாகவேதான் இருக்கும்.

திணிக்கப்படுகின்ற அரசியல் மட்டுமல்ல எதுவாக இருந்தாலும் திணிக்கும் போது ஏற்படும் தாக்கம் - எதிர்தாக்கம் எப்படி எல்லாம் இருக்கும் என்பதை நமது வரலாறு மட்டுமல்ல, உலக வரலாறும், வரலாறு.

நேரடியாகச் சொன்னால் பயம், படைப்பாளி சொல்ல வந்த விடயத்தை விட்டுவிட்டு எதிர்மறையான முடிவுக்கு வந்தால்? என்பதெல்லாம் நியாயமான கேள்விகளாகப் பட்டாலும், 'பயம்' என்பதை விளங்கிக் கொண்டதே யாம் செய்த பாக்கியம். அதிலிருந்தும் எம் தேடல் தொடங்கியது.

எதிர்மறையான முடிவு - மக்களை முட்டாள்கள் என்று எண்ணிவிடும் துணிவு எம்மிடமில்லை.

சி. வி. பிள்ளை

முரு வீழா!

உலக வட்டிக்கடைப் பெருச்சாளிகளான உலக வங்கி, சர்வதேச நாணயநிதியம்

ஆகியவற்றின் ஆணையின்படி 1999ம் ஆண்டில்

☉ 200 அரசு வங்கிக்கிழைகள் மூடப்படவிருக்கின்றன.

☉ 400 கிராமப்புற பாடசாலைகள் மூடப்படவுள்ளன.

விளைவு -

அரசு வங்கிக் கிளைகள் இருந்த இடங்களில் தனியார் துறைவங்கிகள் திறக்கப்பட்டு கிராமப் புறமக்கள் சூறையாடப்பட வழிபிறக்கும்.

400 கிராமப்புற பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் எட்டுப்பத்து மைல்கள் நடந்து சென்று கல்வி கற்கவேண்டும் அல்லது கல்விகற்பதைக் கைவிடவேண்டும்.

☉ கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம்.

☉ இலங்கை போக்குவரத்து சபை.

☉ இலங்கை பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபனம்

எல்லாம் கோவிந்தா!

அதிரும் சத்தங்கள் எல்லாம் காதுகளை இனிமையாக்கும், இந்த வதனங்கள் எல்லாம் என் சிந்தனையில் வந்து ஓடுகின்றது. இருப்பவை இருக்க, நிற்பவை நிற்க ஏனோ ஓரிரண்டு ஓலையுடன் இருக்கும் தென்னமரத்தின் நிழலில் இருக்கின்றேன். நானே என்னை வெட்கித்தலை குனிந்து மறுகணம் பின்னே திரும்பிப்பார்ப்பேன், பயப்படுவென் ஆனால், கத்தமாட்டேன், ஓட முயற்சிப்பேன் உணர்வுகளின் ஓலங்களை நான் நிராகர்த்தம் விடுவேன். என்னை இருந்த இடத்தில் இருத்தியே விடும்.

யாரை நம்பியோ? என்னவோ எம்னை வளர்த்து கின்னலில் சாதனை படைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு கணம் இப்படியான சிந்தனை என்னை வருடிவிட்டுப்போகும். காயங்கள் எல்லாம், என் எச்சிலினாலேயே மாற்றிவிடக்கூடிய சக்தியும் எனக்கு இருந்தது. இப்போ காற்றும் வினா எழுப்பி குளிர்மையாவோ? சூடாகவோ? தோய்த்தவிரும். எல்லாம் கரைபடிந்த பொருட்களின் விம்பங்கள்.

தலை வெறிக்காமல் வெறித்தது. சரியான மயக்கநிலை எத்தனைக்காக இன்னும் இப்படியே நிழலின் கீழ். கேள்விகள் என்மீது புரையோடி சுருக்கிவிடும். சுருங்களின் இடைக்குள் சுகம்காணும் வேர்வைத்துளிகளும் என்னை விரட்டியடிக்கும். மறுதலிப்பாக கண்டுவிட்டேன் இவ்வளவு நேரமும் எதற்காக இந்தவிரம்படியில் இருந்தேனோ? வெங்காயத்தோல்களை உரித்தேனோ? ஒரு நிழலுக்காக பாரம் கொடுத்தேனோ? எல்லாவற்றிற்குமாக பதில் வந்தது.

ஏனம்மா? நீ..... மட்டும், வரிச்சு நிற்க்காரங்களோட.....!
பேய் சத்தமா கேட்காதா தடிச்ச நிற்க்காரங்களுக்கு விளங்கிடும்.

போம்மா.... எப்பத்தான் சின்னண்ணாவ விடுவாங்களாம்?

பொறுத்திருக்கட்டாம் நேரம் வருமாம்?

எனக்கு தெரியும்

என்னடா..... தெரியும்.

எலந்தக்காட்டு காணி சம்பந்தமாதானே...?

ஹமா!

இப்படியும் ஒரு காலம் அப்படியே ஓடியது. எல்லாம் சுயநலத்திற்காக தங்கட வாழ...! வெட்டியவங்கதான்.

எல்லாத்துக்கும் விளக்கந்தான் அப்ப..... வரிச்சும், தடிச்சும். என்னமோ யாரை எப்படி சினப்பது என்றே விவஸ்தை இல்லாமல் போயிட்டு. உரிமை, போராட்டம், விடுதலை எல்லாவற்றிற்கும் இதற்காகத்தானே. என்ன இருக்குது பதில் வந்தது வந்தது என்றே என்னையே நான் இப்படியே ஏமாற்றிகாலம் தள்ளிவிடுகின்றேன்.

எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஏரியாவில் நான் மூலப்பக்க சென்றிப்பொயின்டில் இந்த வரிச்சிக்காரங்களோட தான். நினைக்கிறதுதான் யாருக்கு என்ன பிரச்சினை, அடிக்கடி எனக்குள்ளும் போடுபோட்டு மையத்தை அழிப்பேன், வைப்பேன் வெறுமனே சிந்திப்பேன் இப்படியான ஒரு சம்பாசனைக்கும் காது கொடுத்தது. நாணத்தால் பூமையை குத்து கோளவகத்து சூட்டை அறிவேன். திடுக்கிட்ட உண்மையைச் சொல்லி சிரிப்பேன்.

தடிச்ச நிற்க்காரங்கள்தான் என் கண்முன்னால படுத்தினவங்கள். அப்ப எனக்கிருந்த உணர்ச்சியெல்லாம் ஒரே பாடப் போயிட்டுது எல்லாம் வெட்ட வெட்ட வந்த வெளிதான். அப்பத்தாமா..... தண்ட சகத்துக்காக வீட்டில் மீன் சாப்பிட்டு கோயில்ல பூசை செய்தவர். வைத்தியரும் பாலப்பல சீசனில் வீரப்பலம் வித்தவர், பிறகு கூ.விக் கூ.வி

மாவையும் விற்றுவிற்றார். போவம் என்று சொன்னவங்களும், அடுப்பங்கரையில்
கிடந்த கரித்துண்டை எடுத்துச்சீப்பி பல்துலக்கினவங்கள்தான்.

இப்படித்தான்டா? துசி..... நீ அழறா? நான் என்னப்பாருடா.....

வெடிச்ச சிதறும் பாகுத்தன்மையாகத்தான் இருக்கிறன். எனக்கும் உணர்ச்சியிருக்குது
எதையும் நினைக்கவேண்டாம். வா! வரிச்சும் நினைக்கையில், தடிச்சும் நினைக்கியில்
இப்படியென்றா கூடாரத்தில்தான்.

தென்னையோட சாத்தியிருந்த ஊன்றகோலை எடுத்த கமக்கட்டுக்குள் வைத்து,
சக்தியை கவட்டாக்கையில் கொடுத்து இரட்டக்கருத்தையில் ஏறி டிங்குடிங்கு.....
டிங்குடிங்கு சத்தத்தோட வெளிக்கு போய்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் வெட்ட...?
வெட்ட...? வெளிதான்!

- விசா -

இரையுங்கடலின் அலையும் கரையும்
கரையிலீரக் கரும்பாறைகளுக்கும்
பாறைகாக்கும் ஒற்றைக்கொக்கு
கொக்கின் பிடியிற் தப்பும் மீனும்
மீன்கள் நிரம்பி அசையும் படகும்
படகிற்கேட்கும் அம்பாக்குரலும்
கூரலும் பாணை உரசும் கூத்தும்
கூத்துமூடிந்த கொட்டகைத்தரையும்
கொட்டகைத்தரையில் உதிர்ந்த மணியும்
மணிகள் மணியும் சீவரூர் படையும்
படையாய்த் திரளுந் துள்ளிக்கொடியும்
கொடியிலுலகுந் துள்ளி வலையும்
வலையறசாயுத் துள்ளின் கிளையும்
கிளையுள் சீவரூர் கிழாச்சி மரமும்
கிழாச்சி மரமும் கிளையாத்தீவும்
தீவுகள் குழந்தை எந்தையாவையும்
கரையிலேலைக் குழைசநவையும்
நரையாய்ச்சலைக் குழைச மரமும்
ஈச்சை மரத்தின் பழுத்த குழையும்
குலைகள் தெருந்தும் தெருந்தகாடும்
காட்டில் மணக்கும் மொச்சிபூக்கள்
பூக்கள் சிரிக்கும் மூலமூல கிளையாயும்
கொடிகள் படர்ந்த கிளையாயும்
மரங்கள் நட்ட பாட்டன் நினைவும்
பாட்டன் நினைவாய்ப் பருத்த பனியும்
பருத்தபுளியின் பரம்பரைக்கைதையும்
கைதிகள் சொன்ன ஆச்சி மூகையும்

மூகைதீவாப்பு படிந்த சனமும்
சனங்கள் வளர்த்த நெய்தற்
நெய்தற்கலையும்
கலைகள் திரிந்த நரையான் தீவும்
நரையான் தீவின் வீழி ஒதுக்கும்
வீழி ஒதுக்கின் வெள்ளைமணலும்
நெய்தலை அங்குமும்புக்குக் கடலும்
கடலுக்குக்கடலின் உதிக்கும்
உதிக்கும் பொருளும்
பொருளுபுணையும் மேற்குப்
மேற்குப் பணையும்
பணையின் துணையில்
துணைக்கும்குழையும்
குலைகள் குழையும் இறுட்டுகைதையும்
இன்னும் இன்னும்.....
என்னைப்படுத்த என்னுக்கை
வனப்படும், வனப்பிச எழிலுக்குத்தப்படும்
காதல் கொண்டு கட்டலுங்கலாயும்
எல்லாம் எனக்கென்ன வேண்டும்
பார்க்க ரசிக்க, விசா, எழுது
சதந்திர மனுவாய் இவ்வாறுசெய்ய
மீண்டும் எனக்கு வேண்டும்
இவைகள்
பாரிடம் சென்று வீண்ணப்படும்
செய்வேன்!
பனிமலைச் சுவரில் பட்டியல் எழுதி
பனிமலைச் சுவரில் முறையிட்டமுனை?

தமயந்தி : 1992

உணர்ச்சிகளை சொறிந்த.

அடம்பன்(ண்) கொடியும் திர(ண்)ன்டால்
மிடுக்கு!

- ஜெனமோகனா -

கீச்சான் குஞ்சுகளோடு ஒரு நாடகம் பார்க்க வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியம். அதுதான் விசிலடியில் பேர்போன பல்கலைக் கழக மாணவர்களுடன் (எல்லோரும் அல்ல) கொழும்பு பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் தமிழ் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த விழாவில் மேற்படி நாடகம் என்று சொல்லப்படுவதை காணநேர்ந்தது.

அதற்கு முதல். ஒருகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பேர்போன 'மண்கமந்த மேனியர்' நாடக வழிவந்த ஆசானின் 'சிஷ்சியை' இந் நாடகத்தின் வழிகாட்டி. 'சேலையைப் போல் நூல்' என்பதெல்லாம் எம்மாத்திரம்.

மேலோட்டமாகவே நாடகத்தின் சகல அம்சங்களும் வந்து போயின. கொழும்பில் தமிழ் பிரஜை படும் அவலம் நாடகத்தின் கரு. அடையாள அட்டைபார்ப்பது. சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்வது - உதைப்பது, வாடகை வீட்டில் சாதாரணமாக முகம் கொடுக்கும் நிகழ்வுகள். இவை நாடகமாக்கப்பட நாடக விளக்கக்காரர் ஒருவர் தோன்றித் தோன்றி! இறுதியாக அடம்பன் கொடியாக திரண்டு. அரசனாக வடிவமைக்கப்பட்ட அரசு, அவருடைய படைகளை (அரசு ஆ...! இதற்கு வேறு அர்த்தப்பாடுகள் இல்லை, என்பதை அழுத்திச் சொல்லிவிட முடியும். நாடகத்தின் கருவும், நிகழ்வும் இதனை சந்தேகத்துக்கிடமின்றி ஊர்ஜிதம் செய்யப்போதுமானது) மண்ணில் சாயக்கிறார்கள். 'விடுதலை விடுதலை.....' பாரதிபாடலை பாடி ஆடுகிறார்கள்?

(சரி. இதுதான் நாடகத்தின் கருத்தென்றாலும் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கான தோற்றுவாய் என்ன? அதன் ஆழ, அகலம் என்ன? யதார்த்த பூர்வமாக சொல்லப்பட்ட நாடகத்தில் எப்படி? அடம்பன் கொடியாக திரளுவது என்பதையாவது சொல்லியிருக்கலாமே? இதையெல்லாம் சொல்லவெளிக்கிட்டால் நூறும் என்பதற்காக கீழ்த்தரமாக நடந்துகொள்வது எவ்வளவு காலம்? 'பா...பா...பா' என்று நாடகம் போட்டு, அதுதான் பிக்கப்பில் பொம்மையெல்லாம் கட்டி பிரண்டு கொட்டுண்டு... இதெல்லாம் எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியதுதான் முடிந்தால் குருவிடமோ, சிஷ்சியர்களிடமோ தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அல்லது அக்காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த மனம்விட்டுக்கதைக்கக் கூடியவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நின்று நாடகம் போடுகிறாவர்களிடம் எப்படி பதுமைகளைக் காணமுடியும்? எத்தனையோ மேடைகள் - எத்தனையாயிரம்

அனுபவங்களைக் கொண்ட குரு? எவ்வளவு காலம் தான் சம்பிச் சம்பிச் சாப்பிட்டதை... (நாய்தான் கக்கிவிட்டு நக்குமென்றில்லை)

‘சமூக யதார்த்தத்தை விமர்சிப்பதோ சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு அளிக்கப்படுவதோ மேடையின் நோக்கமல்ல’ என்று நாடகாசிரியர் முன்னே கூறுகிறார். தர்க்க ரீதியாக ஆராய்ந்தால், விளங்கக் கூடியதாக நாடகம் போட வேண்டும் என்று அவர்கொண்ட பல்கலைக்கழக மணவர்களின் வாயில் மண்தான் ஆனாலும் குருவும், சிஷ்சியையும் விளங்கிக் கொண்டால் சரி? சரி ஆகுமா? இவர்களுக்கு இப்படி ஒரு கருக்கொண்ட நாடகத்தை கொழும்பில் போட முடிகின்றதென்றால் இங்கு நிலவும் ஜனநாயகத்தை புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களா? நாடகம் முடிகிறபோது நேரம் இரவு 9.10 இதன் பிறகு இசை நிகழ்ச்சி நடந்தது. பார்வையாளர்கள் இருந்தார்கள்.

கம்மா உணர்சிகளை உரசிவிட்டு கடந்த காலத்தில் குளிர் காய்ந்தது போதாதா? எரியும் நெருப்பில் என் பிள்ளையோ, என் சொந்தமோ கரியாகவில்லை! யாரோ எதுவோ? என்று மண்சாட்சியை அறுத்துவிட்டு உலா வருவது எந்த வகையில் நியாயம். (கொழும்பில் மட்டுமல்ல)

கொழும்பில் பாதுகாப்பாக தங்கவும், தமது செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் சிங்கள நண்பர்களை அண்டிக்கொள்வார்கள். வேறென்ன இவர்களது அகராதியில் சிங்களவன் பேயன் தானே.

தம்பக்க நியாயங்களையும் எதிர்ப்பக்க அநியாயங்களை மட்டும் காட்டி வலுவற்ற நியாயத்தை நியாயமாக்குவதே இவர்களது துடிப்பு எதிர்த்தரப்பின் நியாயங்கள். வேண்டாம், தம் பக்க அநியாயங்களில் சிறிதளவையாவது சுட்டிக் காட்ட முடியாதவர்களிடம் எதைவேண்டி இரஞ்சுவது.

எல்லை கிராமங்களில் சிங்கள மக்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினை? கனக்க ஏன்? முஸ்லீம் மக்களை 2 மணித்தியாலங்களுக்குள் வெளியேற்றினோமே சொத்துப்பத்தெல்லாத்தையும் பறித்தெடுத்துக் கொண்டு! இதை எங்க போய், யார் சொல்வது? ஐயா, இதெல்லாம் எங்கள் பக்க நியாயமென்றால் நிட்சயமாக நான் ‘துரோகி’ தான்.

எது எப்படியோ? மாணவர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. விளங்கக் கூடிய நாடகம் மட்டுமே அவர்கள் போட முனைந்தார்கள் என்பதை நம்புவோம்! சகல பக்கங்களையும் பார்த்து புரிந்து கொண்டு அவர்களால் செயற்பட முடியாது என்று நம்புவோம்! பாடத்திட்டத்தை மனனம் செய்து பல்கலைக் கழகம் புகுந்துகொள்ள அவர்களுக்கு குதிரையின் லாடன் மட்டும் தான் தேவைப்பட்டது. குதிரை தேவைப்படவில்லை என்பதையும் நம்புவோம்! இதைவிட கொடுமைகள் நடக்கமல் இருக்கும் என்பதை நம்புவோமாக!

ஓவியம்

ஓவ்வொரு
வர்ணங்களாய்ப்பிரித்து
தரையில் கரைத்து சிந்தும்
ஓவியம் இது!

இதன் இதயத்திலரும்பிய
கவிதைகளும்.....

பாவப்பட்டவைதான்!
வெறும் ஓவியத்தின் வாழ்வில்
என்ன அர்த்தமிருக்கமுடியும்?

அசையமுடியாக் கைகளும்.....
நகர முடியாக் கால்களும்.....
பேச முடியா உதடுகளும்.....

சந்தேகமே இல்லை

வாயில்லா ஜீவன்
ஆடாதசையாது
கவரில் மாட்டப்பட்டிருக்கிறது!
பல்லிகள் எச்சில் படுத்துவதையும்
எதிர்க்காமல்

வருகிறவர்களுக்கென்ன
வரைந்தவனை.....
வாழ்த்திவிட்டுப் போகிறார்கள்.

சட்டங்களால்
சிலுவையைறையப் பட்டிருக்கும்
ஓவியத்தைப் பார்த்து
உண்மை தெரியாதவர்கள்....
உயிரோவியம் என்றார்கள்.....?

-அனார் -

K. SARANATHAN
21, SARANATHAR Rd
VALLUR
SAFFRA

ஓவ்வொரு

81/4, பாரிகாடை வீதி நடுகெடுகாடை.
தொ. பே - 812407